

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu viides jaosto)
3 päivänä kesäkuuta 1997 ***

Asiassa T-60/96,

Merck & Co. Inc., New Jerseyyn osavaltion oikeuden mukaan perustettu yhtiö,
kotipaikka Whitehouse Station, New Jersey (Yhdysvallat),

NV Organon, Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Oss
(Alankomaat),

Glaxo Wellcome plc, Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden mukaan perustettu
yhtiö, kotipaikka Greenford (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan solicitor Romano Subiotto ja asianajaja Mario Siragusa, Rooma, pro-
sessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger ja Hoss, 15 Côte d'Eich,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen pääneuvonantaja
Richard Wainwright ja oikeudellisen yksikön virkamies Fernando Castillo de la
Torre, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos
Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 20.12.1995 tehdyt komission päätökset C(95) 3316 lopull./1, C(95) 3316 lopull./2 ja C(95) 3316 lopull./2, K(95) 3316 lopull./3, K(95) 3316 lopull./4, K(95) 3316 lopull./5, C(95) 3316 lopull./6 ja C(95) 3316 lopull./7, joilla on kielletty Ranskaa, Belgiaa, Saksa, Itävaltaa, Tanskaa, Irlantia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa toteuttamasta Espanjasta tuotaville farmaseuttisille tuotteille suojatoimenpiteitä,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit V. Tiili, J. Azizi, R. Moura Ramos ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 Käsiteltävässä kanteessa vaaditaan kumoamaan komission 20.12.1995 tekemät päätökset C(95) 3316 lopull./1, C(95) 3316 lopull./2 ja C(95) 3316 lopull./2, K(95) 3316 lopull./3, K(95) 3316 lopull./4, K(95) 3316 lopull./5, C(95) 3316 lopull./6 ja C(95) 3316 lopull./7, joilla on hylätty Ranskan, Belgian, Saksan, Itävaltan, Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan esittämät pyynnöt saada

toteuttaa suojaustoimenpiteitä Espanjasta tuotaville farmaseuttisille tuotteille (jäljempänä riidanalaiset päätökset) Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä Euroopan yhteisöihin 12 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn sopimuksen liitteenä olevan Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdosta tehdyn asiakirjan (EYVL L 302, s. 9, jäljempänä liittymisasiakirja tai Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja) 379 artiklan perusteella.

- 2 Riidanalaiset seitsemän päätöstä on osoitettu edellä mainituille jäsenvaltioille. Ne hakivat lupaa toteuttaakseen suojaustoimenpiteitä Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan nojalla tämän asiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päätyttyä 6.10.1995.
- 3 Kantajina on kolme farmaseuttisten tuotteiden valmistajaa New Jersey'n oikeuden mukaan perustettu yhtiö Merck & Co. Inc., Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö NV Organon ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden mukaan perustettu yhtiö Glaxo Wellcome plc.
- 4 Kantajana oleva Merck & Co. Inc. sai 22.2.1996 jäljennöksen riidanalaisista päätöksistä yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olevan ennakkoratkaisuasian yhteydessä (asia C-267/95, Merck).
- 5 Tämä asia koski, kuten rinnakkainen asia C-268/95, Beecham, paitsi Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymisajankohtaan liittyvää kysymystä, myös kysymystä siitä, voiko yhteisöjen tuomioistuin arvioida uudelleen tai muuttaa asiassa 187/80, Merck, 14.7.1981 antamassaan tuomiossa (Kok. 1981, s. 2063) vahvistamia periaatteita olosuhteiden muuttumisen tai muiden perusteiden johdosta. Kansallinen tuomioistuin kysyi siten, estävätkö perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla sellaisen kansallisen lain soveltamisen, jossa annetaan farmaseuttisten tuotteiden patentinhaltijalle oikeus kieltää kolmatta osapuolta tuomasta tätä tuotetta toisesta jäsenvaltiosta silloin, kun patentinhaltija on

saattanut tuotteen ensimmäistä kertaa markkinoille tässä jäsenvaltiossa sen liittyttyä Euroopan yhteisöön, mutta sellaisena ajankohtana, jona tuotetta ei ole voitu suojata tässä valtiossa patentilla.

Asiaa koskevat säännökset ja määräykset

- 6 Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 47 artiklan 1 kohdassa määrätään, että ”poiketen siitä, mitä 42 artiklassa määrätään, kun kyse on kemiallisesta, farmaseutisesta tai kasvinsuojeluvalmisteesta, jolle on haettu patentti jäsenvaltiossa silloin, kun kyseiselle valmisteelle ei Espanjassa voinut saada patenttia, kyseinen patentinhaltija tai hänen oikeudenomistajansa voi vedota kyseisellä patentilla saamiinsa oikeuksiin estääkseen valmisteen tuonnin nykyiseen jäsenvaltioon tai nykyisiin jäsenvaltioihin taikka sen kaupan pitämisen näissä jäsenvaltioissa, joissa valmiste on suojattu patentilla, vaikka hän itse olisi saattanut markkinoille Espanjassa ensimmäinen kerran tai se olisi saatettu markkinoille hänen luvallaan”.
- 7 Edellä mainitun 47 artiklan 2 kohdan mukaan tähän oikeuteen voidaan vedota kolmannen vuoden loppuun asti sen jälkeen, kun Espanja on tehnyt näistä valmisteista patentoitavia.
- 8 Liittymisasiakirjan 47 artiklassa määrätään siten olennaisesti, että saman asiakirjan 42 artiklasta poiketen edellä mainitussa asiassa Merck 14.7.1981 annettuun tuomioon perustuvaa sääntöä ei sovelleta farmaseuttisiin valmisteisiin tietyn siirtymäkauden aikana. Liittymisasiakirjan 42 artiklassa puolestaan poistetaan määrälliset tuonti- ja vientirajoitukset sekä kaikki vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet 1.1.1986 lukien viittaamalla implisiittisesti perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklaan.

- 9 Liittymisasiakirjan pöytäkirjassa nro 8, joka koskee espanjalaisia patenteja, Espanjan kuningaskunta veloitetaan saattamaan patenttilainsäädäntönsä sopusointuun yhteisössä saavutetun teollisen omaisuuden suojan tason kanssa. Tältä osin siinä määrätään, että tämän valtion on viimeistään 7.10.1992 liityttävä Euroopan patenteista 5 päivänä lokakuuta 1973 tehtyyn Münchenin yleissopimukseen ja sisällytettävä kansalliseen lainsäädäntöönsä farmaseuttisten tuotteiden patentoitavuutta koskeva säännös. Espanja sääti 20.3.1986 annetulla patenttilailla nro 11/1986 farmaseuttisten tuotteiden patentoitavuudesta 7.10.1992 lähtien. Yhteisöjen tuomioistuin vahvisti yhdistetyissä asioissa C-267/95 ja C-268/95, Merck ja Beecham, 5.12.1996 antamallaan tuomiolla (Kok. 1996, s. I-6285), että 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu siirtymäkausi päättyi 6.10.1995.

- 10 Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Jos ilmenee vakavia ongelmia, jotka ovat omiaan koettelemaan jotakin taloudenalaa pysyvästi, tai ongelmia, jotka voivat johtaa taloudellisen tilanteen merkittävään heikentymiseen tietyllä alueella, uusi jäsenvaltio voi 31 päivään joulukuuta 1992 asti pyytää lupaa toteuttaa suojatoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ja kyseisen alan mukauttamiseksi yhteismarkkinoiden talouteen.

Nykyinen jäsenvaltio voi samoin edellytyksin pyytää lupaa suojatoimenpiteiden toteuttamiseen yhden tai molempien uusien jäsenvaltioiden suhteen.

Tätä määräystä voidaan soveltaa 31 päivään joulukuuta 1995 asti niihin tuotteisiin ja taloudenaloihin, joille tämän asiakirjan mukaan voidaan määrätä siirtymäkauden poikkeustoimenpiteitä yhtä pitkäksi ajaksi.

2. Asianomaisen valtion pyynnöstä komissio vahvistaa tarpeelliseksi katsomansa suojatoimenpiteet kiireellisessä järjestyksessä sekä täsmentää niiden soveltamista koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt.

Jos ilmenee vakavia taloudellisia vaikeuksia, komissio tekee asianomaisen jäsenvaltion nimenomaisesta pyynnöstä ratkaisunsa viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on saanut pyynnön asianmukaisine taustatietoineen. Näin päätettyjä toimenpiteitä voidaan soveltaa välittömästi.

— —

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti sallituissa toimenpiteissä voidaan poiketa Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, — — sekä tämän asiakirjan säännöistä siinä määrin ja niin kauan kuin se on ehdottomasti tarpeen 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ensisijaisesti on käytettävä toimenpiteitä, jotka aiheuttavat vähiten häiriötä yhteismarkkinoiden toiminnalle.

— —”

- 11 Kunkin riidanalaisen päätöksen (ks. edellä 1 kohta) ensimmäisessä perustelukappaleessa muistutetaan, että asianomainen jäsenvaltio on pyytänyt komissiolta lupaa toteuttaa liittymisasiakirjan 379 artiklan nojalla suojatoimenpiteitä kieltääkseen sellaisten Espanjasta suuntautuvien farmaseuttisten tuotteiden tuonnin alueelleen, joita suojataan kyseisessä jäsenvaltiossa patentilla, mutta Espanjassa ei.

- 12 Riidanalaisten päätösten mukaan (neljäs perustelukappale) liittymisasiakirjan 379 artiklassa poiketaan perustamissopimuksen peruseriaatteesta eli tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta, ja yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sitä on näin ollen tulkittava suppeasti. Riidanalaisissa päätöksissä (viides perustelukappale) todetaan, että näin ollen tämän oikeuskäytännön ja komission aikaisemman käytännön mukaisesti 379 artiklaa ei voida soveltaa.
- 13 Komissio katsoo riidanalaisissa päätöksissä (kuudes perustelukappale), että 379 artiklan tarkoituksena on se, että tietty taloudenala, jolla on vakavia ja todennäköisesti pysyviä taloudellisia ongelmia, jotka ovat omiaan koettelemaan sitä pysyvästi, voidaan tasapainottaa ja mukauttaa yhteismarkkinoiden talouteen, ja se toteaa (seitsemäs perustelukappale), että suojatoimenpiteitä koskevien pyyntöjen tueksi esitettyjen taloudellisten seikkojen tarkastelu osoittaa, että 379 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyty.
- 14 Ranskalle ja Belgialle osoitettujen päätösten 1 artiklassa hylätään asianomaisen jäsenvaltion esittämä suojatoimenpiteitä koskeva pyyntö seuraavasti: "[Kyseisen jäsenvaltion] liittymisasiakirjan 379 artiklan nojalla esittämä pyyntö toteuttaa suojatoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää sellaisten Espanjasta peräisin olevien farmaseuttisten tuotteiden tuonti [kyseiseen jäsenvaltioon], joita suojataan [kyseisessä jäsenvaltiossa] patentilla, mutta ei Espanjassa, hylätään". Tanskalle, Irlannille ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle osoitettujen päätösten 1 artiklassa suojatoimenpiteitä koskeva pyyntö hylätään samankaltaista sanamuotoa käyttäen, mutta täsmentäen, että kyseisillä toimenpiteillä pyritään "ratkaisemaan liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymisestä johtuva ongelma". Myös Saksalle ja Itävallalle osoitettujen päätösten 1 artikla on laadittu samankaltaista sanamuotoa käyttäen, kuitenkin täsmentäen osaltaan, että kyseisten toimenpiteiden tarkoituksena on "liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden pidentäminen".
- 15 Kantajat väittävät pääasiallisesti, että koska molekyylien patentoimisen ja molekyyliä sisältävän farmaseuttisen tuotteen markkinoille saattamisen välinen aika on keskimäärin kymmenen vuotta, Espanjassa patentoidut tuotteet pitäisi saattaa

markkinoille vasta noin vuonna 2002. Näin ollen Espanjasta tuotaville farmaseutisille tuotteille voitaisiin toteuttaa vapaan liikkuvuuden periaatteesta poikkeavia suojatoimenpiteitä vuoteen 2002 asti.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 16 Kanne saapui yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.4.1996. Komissio esitti 3.7.1996 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohtaan perustuvan oikeudenkäyntiväitteen. Kantajat esittivät huomautuksensa 19.8.1996.

- 17 Kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaiset päätökset;

— toteaa, että komission on täytettävä perustamissopimuksen 176 artiklan mukaiset velvoitteensa ja erityisesti korvattava riidanalaiset päätökset taannehtivasti niiden tekemispäivästä alkaen huolimatta siitä, että Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan mukainen siirtymäkausi on päättynyt;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 18 Komissio vaatii oikeudenkäyntiväitteessään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 19 Kolme farmaseuttisten tuotteiden maahantuoja yhtiö, Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos ja Vereniging Euro Specialités pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijoina tukeakseen komission vaatimuksia. Asianosaiset eivät ole vastustaneet näitä hakemuksia.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 20 Kantajat eivät kiistä sitä, että riidanalaiset päätökset ovat yleisesti sovellettavia. Ne katsovat kuitenkin, että yleisesti sovellettava toimenpide voi koskea myös erikseen tiettyjä toimijoita (asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta).
- 21 Kantajat katsovat, että riidanalaiset päätökset vaikuttavat kielteisesti niiden taloudelliseen tilanteeseen niiden uusien tuotteiden tutkimus- ja kehittämistyön tärkeyden vuoksi. Riidanalaisen päätöksen seurauksena niiden tuotteita koskevien patenttien tosiasiallinen voimassaoloaika lyhentyisi huomattavasti. Kantajat huomauttavat, että yhteisön oikeuskäytännön mukaan yritys voidaan yksilöidä

toimenpiteestä sille aiheutuvien seurausten vakavuuden perusteella (edellä 20 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto ja asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 17 kohta).

- 22 Kantajat väittävät, että voidaan selvästi erottaa sellaisten farmaseuttisten tuotteiden valmistajien rajoitettu ryhmä, jota riidanalaiset päätökset koskevat erikseen, eli ne, jotka myyvät tuotteitaan Espanjassa ja muissa jäsenvaltioissa ja joiden Espanjassa myytyjä tuotteita suojataan patenteilla muissa jäsenvaltioissa, erityisesti riidanalaisissa päätöksissä tarkoitetuissa jäsenvaltioissa. "Rajoitetun ryhmän" tunnusmerkkejä vahvistaa se seikka, että valmistajat eivät voi vetää tuotteitaan pois Espanjan markkinoilta. Tältä osin kantajat viittaavat julkisasiamies Fennellyn edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham 5.12.1996 annetun tuomion ratkaisuehdotuksen 112 ja 113 kohtaan, joissa on otettu huomioon se huomattava kaupallinen vahinko, joka kyseisestä päätöksestä aiheutuisi näille valmistajille.

- 23 Kantajat väittävät, että komissiolla oli velvollisuus ottaa heidän etunsa huomioon ennen kuin se teki päätöksen suojatoimenpiteiden toteuttamismahdollisuudesta, minkä vuoksi kantajat voidaan yksilöidä riidanalaisten päätösten osalta (asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, ja yhdistetyt asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305). Kantajat katsovat, että Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan 3 kohdan sanamuoto ja tarkoitus ovat samat kuin Helleenien tasavallan liittymisestä Euroopan talousyhteisöön 28 päivänä toukokuuta 1979 tehtyyn sopimukseen liitetyn Helleenien tasavallan liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 130 artiklan 3 kohdan sanamuoto ja tarkoitus (EYVL L 291, s. 9, jäljempänä Kreikan liittymisasiakirja), ja että yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut tätä viimeksi mainittua artiklaa edellä mainitussa asiassa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio antamassaan tuomiossa siten, että komissiolla on velvollisuus ottaa huomioon myös sellaisten yritysten intressit ja erityistilanteet, joihin 130 artiklan 3 kohdan perusteella toteutetut suojatoimenpiteet voivat vaikuttaa.

- 24 Kantajat korostavat lisäksi yksilöivänä seikkana sekä suoria että epäsuoria yhteydenottojaan — European Federation of Pharmaceutical Industries Associationsin (EFPIA) välityksellä — komissioon, samoin kuin osallistumistaan riidanalaisten päätösten tekemiseen johtaneeseen hallinnolliseen menettelyyn ja sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin suojatoimenpiteitä koskevien pyyntöjensä tueksi esittämät taloudelliset tiedot sisälsivät kantajiin liittyviä tietoja, muun muassa nimen, liikevaihdon ja patentit, joiden haltijoita ne ovat, minkä perusteella komissio tiesi kantajien taloudellisen tilanteen ja pystyi erottamaan kantajat muista. Kantajat katsovat, että vaikka tiettyjä yrityksiä ei voida yksilöidä tällä seikalla asetusta annettaessa, näin olisi sen sijaan päätöstä tehtäessä.
- 25 Kantajana oleva Merck katsoo lisäksi, että kantaja voitiin yksilöidä muihin farmaseuttisten tuotteiden valmistajiin nähden sillä perusteella, että se oli osallistunut ennakkoratkaisukysymysten taustalla olevaan kansalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham, jossa yhteisöjen tuomioistuin antoi 5.12.1996 tuomion.
- 26 Kantajat väittävät lopulta, että vaikka mikään edellä mainituista seikoista ei yksinään riitä yksilöimään kantajia päätösten osalta, kaikilla seikoilla on yhdessä arvioituna tällainen vaikutus.
- 27 Lopuksi kantajat huomauttavat, että heidän kanteensa tutkittavaksi ottaminen ei merkitse, että lähes rajoittamattomalle määrälle yrityksiä annettaisiin kanneoikeus yleisesti sovellettavaa päätöstä vastaan ja että tästä tulisi ennakkotapaus, joka johtaisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-398/94, Kahn Scheepvaart vastaan komissio, 5.6.1996 antamassa tuomiossa tarkoitettuun kanneoikeuden väärinkäyttöön (Kok. 1996, s. II-477, 50 kohta).
- 28 Komissio katsoo, että riidanalaiset päätökset ovat yleisesti sovellettavia kaikkien muiden oikeussubjektien kuin niiden jäsenvaltioiden osalta, joille ne on osoitettu.

- 29 Komission mukaan riidanalaisilla päätöksillä on oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti tarkoitettujen henkilöryhmien osalta. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (asia 231/82, *Spijker v. komissio*, tuomio 14.7.1983, Kok. 1983, 9 kohta) tällaiset toimenpiteet eivät koske erikseen henkilöitä, joihin ne vaikuttavat.
- 30 Vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin katsoisi, että toimen yleinen sovellettavuus ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että se koskee erikseen henkilöitä, joihin se vaikuttaa, komissio väittää, että riidanalaiset päätökset eivät missään tapauksessa koske erikseen kantajia.
- 31 Komissio kiistää kantajien edellä 20 ja 21 kohdassa mainituissa asioissa *Codorniu vastaan neuvosto* ja *Extramet Industrie vastaan neuvosto* annettuihin tuomioihin perustuvan väitteen. Toisin kuin näissä kahdessa tapauksessa, riidanalaisen päätöksen tekeminen ei ole estänyt tiettyjen sopimusten täytäntöönpanoa tai tiettyjen aikaisempien erityisten oikeuksien käyttöä. Kantajilta ei ole myöskään evätty mitään erityistä oikeutta, koska niillä ei ole mitään oikeutta Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun poikkeuksen jatkumiseen, ja ne eivät menetä tässä artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymisen vuoksi oikeuksiaan, joita niillä on muissa EY:n jäsenvaltioissa olevien patenttinsa perusteella.
- 32 Komissio katsoo, että kantajat perustavat väitteensä farmaseuttisten tuotteiden valmistajien rajoitetun ryhmän olemassaolosta siihen seikkaan, että riidanalaiset päätökset voivat vaikuttaa haitallisesti niiden taloudelliseen tilanteeseen. Tämä seikka ei riitä, jotta päätösten voitaisiin katsoa koskevan suoraan ja erikseen taloudellisia toimijoita sellaisten erityisten olosuhteiden puuttuessa, joiden perusteella ne voidaan yksilöidä (asia T-32/93, *Ladbroke v. komissio*, tuomio 27.10.1994, Kok. 1994, s. II-1015, 41 kohta).

- 33 Komissio korostaa edellä 23 kohdassa mainituissa asioissa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio ja Antillean Rice Mills ym. vastaan komissio annettuihin tuomioihin perustuvien kantajien väitteiden osalta sekä Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan ja Kreikan liittymissopimuksen 130 artiklan samanlaisuuden osalta, että mainituissa asioissa annettujen tuomioiden mukaan sille kuuluva velvoite ottaa huomioon asianomaisten yritysten intressit perustui tiettyyn tosiasialliseen tilanteeseen, joka erotti nämä yritykset kaikista muista toimijoista.
- 34 Komissio kiistää myös kantajien väitteet, jotka liittyvät niiden osallistumiseen siihen menettelyyn, jonka seurauksena riidanalaiset päätökset tehtiin. Tällainen osallistuminen voi yksilöidä kantajat mainittujen päätösten osalta ainoastaan siinä tapauksessa, että komission olisi täytynyt kuulla kantajia. Komission mukaan mikään Espanjan ja Portugalin liittymissopimuksen asiaa koskeva määräys ei velvoita sitä riidanalaisten päätösten kaltaisia toimenpiteitä toteuttaessaan noudattamaan sellaista menettelyä, jossa kantajia vastaavilla henkilöryhmillä on oikeus tulla kuuluksi.
- 35 Komissio kumoo lopuksi kantajana olevan Merckin väitteen, joka perustuu sen asianosaisasemaan edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham 5.12.1996 annetun tuomion taustalla olevassa kansallisessa oikeudenkäyntimenettelyssä. Jotta tällainen seikka voisi yksilöidä kantajana olevan Merckin riidanalaisten päätösten osalta, komission mielestä tämän seikan pitäisi olla kyseisten päätösten tekemisen kannalta merkityksellinen siten, että sen pitäisi liittyä jotenkin riitautettuihin päätöksiin.
- 36 Komissio katsoo, että riidanalaiset päätökset eivät koske kantajia erikseen; päätökset koskevat kantajia ainoastaan sen vuoksi, että ne ovat objektiivisesti katsoen farmaseuttisten tuotteiden valmistajia samalla tavoin kuin kaikki samoilla markkinoilla toimivat taloudelliset toimijat.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaan jos asianosainen haluaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisevan tutkittavaksi ottamista koskevan väitteen ilman pääasian ratkaisemista, se ratkaisee asian saman artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Koska käsiteltävässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiasta riittävän selvytyden tutkittuaan asiakirjoja, suullinen käsittely ei ole tarpeen.
- 38 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen — — päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensiksi mainittua henkilöä suoraan ja erikseen”.
- 39 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suojatoimenpiteiden toteuttaminen jäsenvaltioille osoitettujen päätösten muodossa on kyseessä olevien yritysten kannalta normatiivinen toimenpide (asia T-117/94, Associazione agricoltori della provincia di Rovigo ym. v. komissio, määräys 21.2.1995, Kok. 1995, s. II-455, 23—25 kohta; edellä 23 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 180—186 kohta; yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, Kok. 1995, s. II-2941, 87 ja 88 kohta ja edellä 27 kohdassa mainittu asia Kahn Scheepvaart v. komissio, tuomion 39 kohta). Päätös, jolla kielletään tällaisten toimenpiteiden toteuttaminen, on kyseisten yritysten kannalta samalla tavoin normatiivinen toimenpide.
- 40 Yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on täsmennetty, että joissakin tilanteissa jopa normatiivinen toimenpide, jota sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, voi koskea joitakin niistä erikseen (edellä 21 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 13 ja 14 kohta ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia T-116/94, Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e procuratori v. neuvosto, määräys 11.1.1995, Kok. 1995, s. II-1, 26 kohta; edellä 39 kohdassa mainittu asia Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 50 kohta). Tällaisessa tapauksessa

yhteisön toimi voi siis olla samanaikaisesti luonteeltaan normatiivinen ja joidenkin taloudellisten toimijoiden osalta päätöksen kaltainen.

- 41 Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi kuitenkin väittää toimenpiteen koskevan itseään erikseen vain, jos kyseinen toimenpide koskee henkilöä joidenkin tämän erityisominaisuuksien vuoksi tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen perusteella, joka erottaa henkilön kaikista muista (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223 ja edellä 20 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 20 kohta; asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 36 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 51 kohta).
- 42 Näin ollen on syytä tutkia, koskevatko käsiteltävän asian riidanalaiset päätökset kantajia joidenkin kantajien erityisominaisuuksien vuoksi, tai onko olemassa sellainen tosiasiallinen tilanne, jonka perusteella kantajat voidaan erottaa riidanalaisien päätösten osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista.
- 43 Kantajat väittävät, että riidanalaiset päätökset vaikuttavat kielteisesti niiden taloudelliseen tilanteeseen, koska päätösten seurauksena sellaisten patenttien voimassaoloaika, joiden haltijoita ne ovat, lyhenee huomattavasti, mikä on sellainen tilanne, jonka perusteella kantajat voidaan yksilöidä riidanalaisien päätösten osalta kaikkiin muihin taloudellisiin toimijoihin verrattuna.
- 44 Tältä osin on syytä todeta ensinnäkin, että vaikka on totta, että siltä osin kuin riidanalaisilla päätöksillä kielletään suojatoimenpiteiden toteuttaminen, päätösten seurauksena patenttien voimassaoloajan mahdollisen lyhentämisen osalta olemassa oleva tilanne pysyy ennallaan, ei ole lainkaan varmaa, että riidanalaisilla päätöksillä muutetaan kyseisten patentinhaltijoiden aikaisempia subjektiivisia oikeuksia.

- 45 On syytä täsmentää, että patentinhaltijan suojan laajuus perustuu perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan samanaikaiseen soveltamiseen, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut niitä oikeuskäytännössään, muun muassa edellä mainitussa asiassa Merck 14.7.1981 antamassaan tuomiossa. Tämän oikeuskäytännön mukaan patentinhaltijan subjektiivinen oikeus perustuu olennaisesti yksinoikeuteen saattaa tuote ensimmäistä kertaa markkinoille, mihin kuuluu myös mahdollisuus myydä tuotetta sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännön mukaan kyseistä tuotetta ei voida suojata patentilla (em. asia Merck, tuomio 14.7.1981, 9 ja 10 kohta). Jos patentinhaltija päättää toimia näin, sen on siis hyväksyttävä valintansa seuraukset, jotka johtuvat tuotteen vapaasta liikkuvuudesta yhteismarkkinoilla ja erityisesti siitä, ettei se voi käyttää ensimmäisessä jäsenvaltiossa olevaa patenttia sellaisen tuotteen tuonnin kieltämiseen, jonka tämä on saattanut vapaasti markkinoille toisessa jäsenvaltiossa, jossa tätä tuotetta ei ole voinut patentoida (em. asia Merck, tuomio 14.7.1981, 11 ja 13 kohta). Kuten yhteisöjen tuomioistuin on katsonut edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham 5.12.1996 antamansa tuomion 38 kohdassa, liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetuista siirtymätoimenpiteistä määrättiin tämän oikeuskäytännön perusteella.
- 46 Tämän vuoksi patentinhaltijan asemasta johtuvan subjektiivisen oikeuden laajuus ei kata patentinhaltijan mahdollisuutta vedota patenttiinsa estääkseen Espanjasta suuntautuvien farmaseuttisten tuotteiden tuonnin siirtymäkauden jälkeen.
- 47 On tärkeää todeta, että liittymisasiakirjan 47 artiklassa määrätään poikkeuksesta tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen ja että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaisia poikkeuksia on tulkittava suppeasti (ks. asia C-191/90, Generics ja Harris Pharmaceuticals, tuomio 27.10.1992, Kok. 1992, s. I-5335, 41 kohta ja em. asia Merck ja Beecham, tuomio 5.12.1996, 23 kohta).
- 48 Tätä määräystä on siis tulkittava siten, että siinä tarkoitettu kolmen vuoden siirtymäkausi päättyy niin, että tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen soveltaminen kyseisellä alalla Espanjassa varmistetaan mahdollisimman varhaisesta ajankohdasta lähtien (em. asia Merck ja Beecham, tuomio 5.12.1996, 24 kohta).

- 49 Lisäksi on huomautettava, että kyseiset taloudelliset toimijat tiesivät hyvin viimeistään 26.3.1986, jolloin 20.3.1986 annettu Espanjan patenttilaki nro 11/86, jossa säädetään farmaseuttisten tuotteiden patentoitavuudesta 7.10.1992 lähtien, julkaistiin, että siirtymäkausi päättyy kolme vuotta tämän päivän eli 7.10.1992 jälkeen.
- 50 Tämän vuoksi kantajien esittämää, edellä 20 kohdassa mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto annettuun tuomioon perustuvaa väitettä ei voida hyväksyä. Kantajat eivät voi vedota siihen, että niillä olisi jonkinlainen oikeus sellaisen tosiasiallisen tilanteen jatkumiseen, joka on ajallisesti rajoitettu siten, että se on sidottu tiettyyn määräaikaan, ja joka perustuu siirtymäkauden poikkeukseen tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevasta sisämarkkinoiden peruseriaatteesta.
- 51 Tämän vuoksi se, että liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetusta siirtymäkaudesta johtuvan tilanteen päättymisen vaikuttaa kielteisesti kantajien taloudelliseen tilanteeseen, ei yksilöi näitä riidanalaisten päätösten osalta kaikkiin muihin taloudellisiin toimijoihin verrattuna.
- 52 Lisäksi kantajat eivät ole näyttäneet, että ne olisivat samankaltaisessa tilanteessa kuin yritys Extramet Industrie edellä 21 kohdassa mainitussa asiassa Extramet Industrie vastaan neuvosto, koska tämä yritys oli kyseisessä asiassa riidanalaisen polkumyyntiasetuksen kohteena olevan tuotteen pääasiallinen maahantuoja, lopullinen käyttäjä ja ainoan yhteisössä toimivan valmistajan pääasiallinen kilpailija. Tämän vuoksi myöskään kantajien tähän tuomioon perustuvaa väitettä ei voida hyväksyä.
- 53 Kantajana oleva Merck katsoo, että sen asianosaisasema edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham 5.12.1996 annetun tuomion taustalla olevassa kansallisessa oikeudenkäyntimenettelyssä on seikka, jonka perusteella se voidaan yksilöidä riidanalaisten päätösten osalta.

54 On huomattava, että yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut ennakkoratkaisukysymykset koskivat paitsi liittymisasiakirjassa tarkoitettua siirtymäkauden kestoja, myös sitä, onko patenttioikeuden sammumisen periaatetta, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sen määritellyt edellä mainitussa asiassa Merck 14.7.1981 antamassaan tuomiossa, harkittava uudelleen ottaen huomioon ennakkoratkaisupyyntöä esitetyt erityiset seikat (em. asia Merck ja Beecham, tuomio 5.12.1996, 14 kohta).

55 Sen lisäksi, että käsiteltävässä asiassa edellä mainitussa asiassa Merck ja Beecham 5.12.1996 annetun tuomion taustalla olevan kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn kohde ja tarkoitus eroavat riidanalaisten päätösten kohteesta ja tarkoituksesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asianosaisasema kansallisessa oikeudenkäyntimenettelyssä, jonka aikana yhteisöjen tuomioistuimelle esitetään riidanalaisen säädöksen tai päätöksen pätevyyteen liittyviä kysymyksiä, ei yksin riitä yksilöimään kantajaa tämän säädöksen tai päätöksen osalta, koska kaikki kantajan kanssa samaan ryhmään kuuluvat taloudelliset toimijat voivat nostaa kansallisessa tuomioistuimessa kanteen, jossa tuodaan esille samat kysymykset.

56 Näin ollen tämä väite on hylättävä.

57 Kantajat katsovat, että ne kuuluvat farmaseuttisten tuotteiden valmistajien rajoitettuun ryhmään eli niihin, jotka myyvät tuotteitaan Espanjassa ja muissa jäsenvaltioissa ja joiden Espanjassa myytyjä tuotteita suojataan patenteilla muissa, erityisesti riidanalaisten päätösten kohteena olevissa jäsenvaltioissa, ja että riidanalaiset päätökset koskevat erikseen tätä ryhmää.

58 Tältä osin on syytä täsmentää, että jotta toimijoiden rajoitetun ryhmän olemassaoloa voitaisiin pitää riidanalaisen toimenpiteen osalta merkityksellisenä tekijänä, jonka perusteella kyseiset toimijat voidaan yksilöidä, yhteisön oikeuskäytännön mukaan kolmen edellytyksen on täytyttävä samanaikaisesti (ks. esim. asia 97/85, Union Deutsche Lebensmittelwerke ym. v. komissio, tuomio 21.5.1987, Kok. 1987,

s. 2265, 10 ja 11 kohta; asia C-209/94 P, Buralux ym. v. neuvosto, tuomio 15.2.1996, Kok. 1996, s. I-615, 33 ja 34 kohta; asia T-489/93, Unifruit Hellas v. komissio, tuomio 15.12.1994, Kok. 1994, s. II-1201, 25—27 kohta; edellä 23 kohdassa mainittu asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 73—76 kohta; asia T-482/93, Weber ym. v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 63—65 ja 69 kohta; asia T-298/94, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 7.11.1996, Kok. 1996, s. II-1531, 41—43 kohta). Ensiksikin kyseisten toimijoiden on oltava tilanteessa, joka erottaa ne kaikista muista toimijoista, joita riidanalainen toimenpide koskee. Toiseksi toimijoiden tilanteen muutoksen, joka erottaa ne lopullisesti muista sulkemalla kyseisen rajoitetun piirin, on perustuttava riidanalaisen toimenpiteen toteuttamiseen. Kolmanneksi toimenpiteen toteuttaneella toimielimellä on pitänyt olla velvollisuus ottaa huomioon kyseistä toimenpidettä toteuttaessaan näiden toimijoiden erityistilanne (ks. edellä 23 kohdassa mainittu asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 31 kohta ja asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok. 1990, s. I-2477, 11 kohta).

59 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi edellä 23 kohdassa mainitussa asiassa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio antamassaan tuomiossa (31 kohta), että asian voitiin kolmella perusteella katsoa koskevan kantajia erikseen rajoitetun ryhmän toimijoina, joihin riidanalainen päätös, jolla on annettu lupa toteuttaa suojatoimenpiteitä, vaikuttaa erityisesti: ensinnäkin sellaisten jo tehtyjen sopimusten olemassaolon perusteella, jotka pantiin täytäntöön kyseisen päätöksen soveltamisjakson aikana; toiseksi sillä perusteella, että riidanalainen päätös esti kyseisten sopimusten täytäntöönpanon; ja kolmanneksi sillä perusteella, että komissio oli tunnistanut tai olisi voinut tunnistaa nämä toimijat Kreikan liittymisasiakirjan 130 artiklan 3 kohdassa asetetut alustavaa tutkimusta koskevat edellytykset huomioon ottaen.

60 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi samalla tavoin edellä 58 kohdassa mainitussa asiassa Sofrimport vastaan komissio antamassaan tuomiossa (11 kohta), että riidanalainen asetus koski erikseen niitä maahantuojia, joiden tavarat olivat matkalla yhteisöön riidanalaisen asetuksen voimaantulohetkellä, koska toisaalta asianomaiset maahantuojat muodostivat rajoitetun ryhmän, joka erottui riittävästi kaikista muista saman tuotteen maahantuojista ja joka ei voinut laajentua riidanalaisen asetuksen voimaantulon jälkeen, ja toisaalta riidanalaisen asetuksen perusasetuksessa, jossa

määriteltiin kyseisen tuotteen alalla toteutettavien suojatoimenpiteiden soveltamisedellytykset, komissio veloitettiin ottamaan huomioon tällaisia toimenpiteitä toteuttaessaan yhteisöön matkalla olevien tuotteiden erityistilanne.

- 61 Tämän vuoksi on tutkittava, täyttyvätkö nämä kolme edellytystä käsiteltävässä asiassa.
- 62 Ensinnäkin erottavan tilanteen olemassaolosta on todettava, että tällaiseen farmaseuttisten tuotteiden valmistajien rajoitettuun ryhmään kuuluminen ei yksin riitä erottamaan kantajien erityistilannetta muista saman ryhmän farmaseuttisten tuotteiden valmistajista. Kuten kaikesta edellä todetusta seuraa, kantajat eivät ole näyttäneet toteen, että ne olisivat tosiasiallisessa tilanteessa, joka eroaa kaikkien muiden sellaisten toimijoiden tilanteesta, joita riidanalainen päätös koskee eli niiden tilanteesta, jotka myyvät tuotteitaan Espanjassa ja muissa jäsenvaltioissa ja joiden Espanjassa myytyjä tuotteita suojataan patenteilla muissa jäsenvaltioissa, erityisesti riidanalaisten päätösten kohteena olevissa jäsenvaltioissa.
- 63 Toiseksi on todettava, että kantajien tosiasiallisen tilanteen muuttuminen siitä, jossa ne olivat Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 47 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymiseen asti, ei johdu riidanalaisten päätösten tekemisestä vaan kyseisen siirtymäkauden päättymisestä ja perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan sitä seuranneesta soveltamisesta.
- 64 Kolmanneksi komission mahdollisen velvollisuuden osalta ottaa huomioon kantajien erityistilanne on muistutettava aluksi, että kantajat eivät ole näyttäneet tällaisen erityisen tilanteen olemassaoloa toteen. Koska kantajat väittävät kuitenkin myös, että komissio oli velvollinen ottamaan huomioon niiden intressit riidanalaiset päätökset tehdessään, on syytä tutkia, onko tämä väite perusteltu.

- 65 Kantajat perustavat tämän väitteen edellä 23 kohdassa mainitussa asiassa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio annettuun tuomioon ja siihen, että Kreikan liittymisasiakirjan 130 artiklan 3 kohdan sanamuoto ja tarkoitus ovat samat kuin Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan 3 kohdan sanamuoto ja tarkoitus.
- 66 Vaikka näiden kahden artiklan sanamuoto ja tarkoitus ovat tosin samanlaiset, sekä asian Piraiki-Patraiki taustalla olevat tosiseikat että komission antaman säädöksen luonne ja sisältö poikkeavat täysin käsiteltävän asian olosuhteista.
- 67 Edellä 23 kohdassa mainitun asian Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio taustalla olevan tilanteen erilaisuus perustuu muun muassa tiettyjen ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä tehtyjen sopimusten olemassaoloon, joita ei voitu panna päätöksen tekemisen vuoksi täytäntöön. Sitä vastoin käsiteltävässä asiassa ennen riidanalaisten päätösten tekemistä ollut tosiasiallinen tilanne, jossa sekä kantajat että kaikki muut kantajien kanssa samaan ryhmään kuuluvat toimijat olivat, ei muuttunut päätösten tekemisen vuoksi.
- 68 Tässä perustelujen vaiheessa on korostettava, että tilanne, jossa tehdään päätös suojatoimenpiteiden toteuttamista koskevan luvan myöntämisestä, poikkeaa olennaisesti tilanteesta, jossa evätään tällainen lupa, sen velvollisuuden kannalta, joka toimielimellä on ottaa huomioon niiden toimijoiden erityinen tilanne, joihin päätös vaikuttaa.
- 69 On kohtuullista edellyttää, että toimielin, joka aikoo hyväksyä suojatoimenpiteen toteuttamisen, tekee etukäteen yksityiskohtaisen selvityksen olemassa olevasta markkinatilanteesta, joka muuttuu toimielimen toimenpiteen seurauksena. Tämä

toimenpide vaikuttaa äkillisesti ja häiritsevästi kyseisiin markkinoihin, ja tästä syystä toimielimellä on velvollisuus käyttää ensisijassa sellaisia toimenpiteitä, jotka aiheuttavat vähiten häiriötä yhteismarkkinoiden toiminnalle (Kreikan liittymisasiakirjan 130 artiklan 3 kohta ja Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 379 artiklan 3 kohta). Toimesta päättävä toimielin saa tämän selvityksen yhteydessä tietää joidenkin taloudellisten toimijoiden mahdollisesta erityisestä tilanteesta, jonka se on velvollinen ottamaan huomioon päättäessään kyseisestä toimesta.

- 70 Sen sijaan sellaisen päätöksen tekeminen, jolla kielletään suojatoimenpiteiden toteuttaminen, ei vaikuta äkillisesti markkinaolosuhteisiin eikä se aiheuta kaikille suojatoimenpiteille ominaisia markkinahäiriöitä. Tämän vuoksi tässä tilanteessa ei ole tehtävä sellaista selvitystä, jonka perusteella valitaan toimenpiteet, jotka aiheuttavat vähiten häiriötä yhteismarkkinoiden toiminnalle, jolloin toimielimen velvollisuus ottaa taloudellisten toimijoiden erityinen tilanne huomioon vaikuttaa kaikilla tavoin yksilöivästi.
- 71 Tästä seuraa, että koska komissiolla ei ole tällaista velvollisuutta ja koska yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä vaaditut muut edellytykset eivät täyty, kantajat eivät kuulu sellaisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään, joita riidanalaiset päätökset koskevat erikseen.
- 72 Lisäksi kantajat väittävät, että ne voidaan yksilöidä näiden päätösten osalta kaikkiin muihin taloudellisiin toimijoihin verrattuna sillä perusteella, että niillä on ollut sekä suoria että epäsuoria yhteyksiä komissioon ja että ne ovat osallistuneet riidanalaisen päätösten tekemiseen johtaneeseen menettelyyn.

- 73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella se, että henkilö osallistuu tavalla tai toisella yhteisön säädöksen antamiseen tai päätöksen tekemiseen johtavaan menettelyyn, voi yksilöidä tämän henkilön kyseisen säädöksen tai päätöksen osalta ainoastaan, jos sovellettavissa yhteisön säännöksissä on säädetty tietyistä tätä henkilöä koskevista menettelyllisistä takeista (asia T-585/93, Greenpeace v. komissio, määräys 9.8.1995, Kok. 1995, s. II-2205, 56 ja 63 kohta; edellä 39 kohdassa mainittu asia Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomion 55 kohta ja edellä 27 kohdassa mainittu asia Kahn Scheepvaart v. komissio, 48 ja 49 kohta sekä näissä mainittu oikeuskäytäntö).
- 74 On huomattava, että Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan asiaa koskevissa määräyksissä ei ole yhtäkään määräystä, jonka mukaan komission olisi ennen kuin se tekee päätöksen, jolla se kieltää liittymisasiakirjan 379 artiklassa tarkoitettujen suojatoimenpiteiden toteuttamisen, noudatettava menettelyä, jossa kantajien ryhmään kuuluvilla henkilöillä olisi oikeus vedota mahdollisiin oikeuksiin tai edes tulla kuulluksi.
- 75 Näin ollen tämä kantajien väite on hylättävä.
- 76 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että kantajat eivät ole näyttäneet, että riidanalaiset päätökset vaikuttaisivat niiden asemaan joidenkin kantajien erityisten ominaisuuksien vuoksi tai että jokin tosiasiallinen tilanne erottaisi ne riidanalaisten päätösten osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista. Tämän vuoksi riidanalaiset päätökset eivät koske kantajia erikseen.

- 77 Tämän vuoksi ei ole syytä tutkia, koskevatko riidanalaiset päätökset kantajia suoraan; toisaalta asianosaiset eivät ole käsitelleetkään tätä kysymystä.
- 78 Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.
- 79 Edellä esitetyn perusteella lausunnon antaminen Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV:n, Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticosin ja Vereniging Euro Specialités'n komission tueksi esittämistä väliintulohakemuksista raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

- 80 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan hävinnyt asianosainen veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on veloitettava korvaamaan yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikulut, koska vastapuoli on sitä vaatinut.
- 81 Jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että käsiteltävän asian olosuhteissa väliintulohakemuksen tehneet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto)**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.**
- 2) Kantajat veloitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti oikeudenkäyntikulut.**
- 3) Lausunnon antaminen väliintulohakemuksista raukeaa.**
- 4) Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Asociación de Exportadores Españoles de Productos Farmacéuticos ja Vereniging Euro Specialités vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 1997.

H. Jung

kirjaaja

R. García-Valdecasas

laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja